

for ham, som om den ene rigtige Bei vilde være at bringe Kjøbenhavn til at ligge i et ved Fæstningsanlæg forsvaret Terræn, at sikre hele det nordøstlige Sjælland. Jeg blev derved bragt til at føle Tvivl, jeg, som er usagkyndig, om Kjøbenhavns Befæstning, og jeg ansaa det for en hellig Pligt for mig at udtale mig saaledes, som Sagen stillede sig for mig. Havde man dengang erklæret, at jeg skulde med Bestemthed udtale mig mod Kjøbenhavns Befæstning, havde jeg sagt: Vælg en Anden.

Det var Forsvaret, nu kommer Angrebet. Jeg kan ikke negte, at de ærede militære Medlemmer i dette Thing have alle tilhøve beredet mig en bitter Stusselse. Jeg havde haabet, at vi skulde have faaet en sagkyndig Behandling af det foreliggende Forslag, at vi skulde have faaet fremhævet, hvad de kunde tiltræde og hvad de ikke kunde tiltræde, samt hvilke Forandringer de ønskede. Jeg havde idetmindste haabet, at de Herrer dog skulde være enige om ikke atter at sønderlemme sig i forskjellige Partier. Jeg havde haabet, at de, da de ere bejalede af den samme Grundtanke, ogsaa vilde være komne til en fælles Udtalelse om det foreliggende Lovforslag og vilde have afgivet en fuldstændig Betænkning. Dette Haab er blevet stuffet, og det vil vedblive for mig at give Anledning til en stor Beklagelse. Naar det større Antal af Mindretallet foreslaar Sagen henvist til Udvalg igjen, hvad skal saa dette betyde, den har jo været i Udvalget, og hvad skulde det nytte, at den kom der tilbage igjen? Havde det ærede Mindretal tænkt at komme frem med Noget, hvorfor kom det saa ikke frem med det, dengang det havde Sagen til Behandling, istedetfor at ville vise Sagen tilbage til Udvalget nu, da vi staa ved Samlingens Slutning? Derfor røber denne Udtalelse den Opfattelse af det foreliggende Lovforslag, at det ikke ligefrem kan tiltrædes, men maa undergaa væsentlige Forandringer, inden det kan tiltrædes af Udvalget, den udtaler en Mistillid til Lovforslaget og gjør det mistænkeligt uden at begrunde, hvad det da er, man klager over. Ja, den ærede Rigsdagsmand for Randers (N. P. Jensen) gaar endnu langt videre, han slaar Lovforslaget ligefrem ihjel, han foreslaar, at man ikke skal lade dette Lovforslag gaa over til 3die Behandling, men at man skal standse det med en motiveret Dagsorden. Hvis dette ikke er at slaa et Lovforslag ihjel, ja, saa veed jeg ikke, hvad det er at slaa det ihjel; det er at slaa det ihjel saa grundig som muligt. Der næst trøster det ærede Medlem os med, at Lovforslaget skal henviises til et blandet Udvalg; de Herrer have jo fiddet i et blandet

Udvalg, det har været blandet nok, men hvad er der kommet ud af den Blanding? Ingen Verdens Ting. Jeg tilstaar, at jeg ikke kan komme fra, at det forekommer mig, at jeg ogsaa har en Aste imod Rigsg- og Marineministeren. Jeg kan i alle Henseender høiagte og i enkelte Henseender beundre den høitærede Minister, men hans Kjærlighed til dette Lovforslag er kinesisk Børnekjærlighed. Den høitærede Minister siger: Ja, det er kun for det Tilfældes Skyld, at Lovforslaget skulde blive forkastet, jeg vil gaa ind paa en blandet Kommission, men med hvilken behynderlig Kølighed er det ikke, at den høitærede Minister forudsætter, at hans Lovforslag vil blive forkastet? Der foreligger to Øre, hvormed dette Lovforslag kan halshugges, den ene af Flertallet og den anden af det ærede Medlem fra Randers. Om den ene Øre siger Ministeren: Den er saa plump, men hvis man vil slaa mit Lovforslag ihjel med denne lille pæne Øre, som det ærede Medlem for Randers foreslaar, saa er jeg villig til at gjøre Alt, hvad den ærede Morder behager. (Udbrydelse). Ja, det er ingen Fornærmelse. De ærede Herrer spørge, hvad det skulde nytte at komme med Vædringsforslag. Jo, mine Herrer; det vilde have stor Betydning, at man af saa mange dgtige Mænd havde set en samlet Udtalelse om dette Lovforslag, det var Noget, der kunde være et Holdepunkt, hvorpaa denne Sag videre kunde udvilles, og det er denne Veilighed, de ere gaaede glip af. Hvad mig angaar, da stemmer jeg mod alle disse Dagsordener, baade Flertallets og Mindretallets. Jeg stemmer for Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, og hvis Thinget nu vil følge mig i denne Henseende og gjøre, hvad jeg beder om, at stemme for Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, saa skal jeg ikke unnlade til 3die Behandling at sørge for, at der bliver stillet nogle Vædringsforslag med Hensyn til de Punkter, som jeg ikke kan tiltræde.

Denne Sag har jo været under vidtløstlig Forhandling, og mange forskjellige Anstuelser ere komne frem. Jeg skal nærmest dvæle ved de Ytringer, der kom fra min ærede Ven, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg). Han udtalte sig vidtløstlig om den Forskjel, der var mellem Militarisme og Fædrelandets Forsvar, ligesom der kunde være stor Forskjel mellem, hvad der tjener Religionen, og hvad der tjener Gejslligheden. Men siig mig da: Hvad i al Verden er der i dette Forslag, som kan minde os om Militarisme? Er der her Tale om, at nogen af Officererne faar en eneste Øre mere, end de have, er der Tale